

متن پرسش

سلام استاد عزیز در جهت ریاضت های شرعی در حال گرفتن روزه به صورت یک در میان هستم ولی بجای اینکه تعلقاتم به بدن کم شود خلق و خویم تند میشود و بد اخلاق میشوم چه کنم سوال دوم در راستای حضوری کردن سعی میکنم در هر کاری قلبم در صحنه باشد چه در حال نماز خواندن چه در حال ذکر گفتن آیا درست فهمیدم سوال سوم من کتاب آنگاه که فعالیت های فرهنگی پوچ میشود و خویشتن پنهان را خوانده ام به خودم نهیب میزنم که دیگر چیزی از شما را نخوانم و همینها را عملی کنم چون ساعت ده شب از سرکار میرسم منزل یک ساعت و نیم راه دارم تا خانه و دیر به خانه رسیدن و کار کردن ۱۶ ساعت دیگر رمقی نمی ماند تا نماز شب بیدار شوم ولی برای نماز شب خواندن یک عشقی من را بیدار میکند سعی میکنم همین ها را حفظ و ادامه بدهم بجای اینکه معلومات خود را زیاد کنم نظر جنابعالی چیست منتظر جواب هستم

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- وقتی نفس آماده‌ی انتقال به عالم معنا می‌شود تعلقات نهایت تلاش را می‌کنند که نگذارند او پرواز کند و تازه انسان می‌بیند که عجب این‌ها کجا بود؟ غافل از آن‌که این‌ها را تا حالا داشت و بر اساس آن‌ها عمل می‌کرد ولی نمی‌دید. راه‌کار آن است که بدانیم این‌ها در ما نهفته است و اگر حالا تکلیفش را روشن نکنیم در مسیر انتقال به عالم برزخ در قبر سراغ ما می‌آید و فشار قبر ما را تشکیل می‌دهد. صبری که در دین توصیه می‌شود، مقاومت در مقابل این تعلقات و رذائلی است که ظهور کرده تا شما را از ادامه‌ی مسیر باز دارد ۲- کار خوب و با برکتی است ادامه دهید ۳- «رهرو آن نیست که گه تند و گهی خسته رود... رهرو آن است که آهسته و پیوسته رود» باید تعادل در امور داشته باشید، انس با خانواده و ارحام در کنار کار لازم است، به خودتان سخت نگیرید. موفق باشید